

شاخه دانشجوی آزمایشگاه ملی نقشه برداری مغز ایران، کارگروه عصب-روانشناسی زبان

گزارش پنل آنلاین عصب- روان شناسی زبان

عنوان نشست: مبانی عصب شناختی دوزبانگی و نقش آن در علوم اعصاب کاربردی و عصب شناسی زبان

سخنران: دکتر محمد نامی- مدیر گروه علوم اعصاب دانشگاه علوم پزشکی شیراز

زمان نشست: ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ ساعت ۱۰-۸

این نشست توسط انجمن علمی زبان‌های خارجی و زبان شناسی و انجمن علمی علوم انسانی دیجیتال دانشگاه شیراز و با همکاری کارگروه عصب- روان شناسی زبان شاخه دانشجویی نقشه برداری مغز ایران در تاریخ ۹ و ۱۰ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ برگزار شد. جناب آقای دکتر محمد نامی، در سخنرانی خود در این پنل به ارائه و توضیح ساختارهای عصب شناختی زبان پرداختند و در ادامه ایشان به مدل‌های عصب شناختی در پردازش زبان اشاره کردند و در نهایت، دلایل یادگیری زبان جدید را عنوان نمودند.

مختصری درباره موضوع:

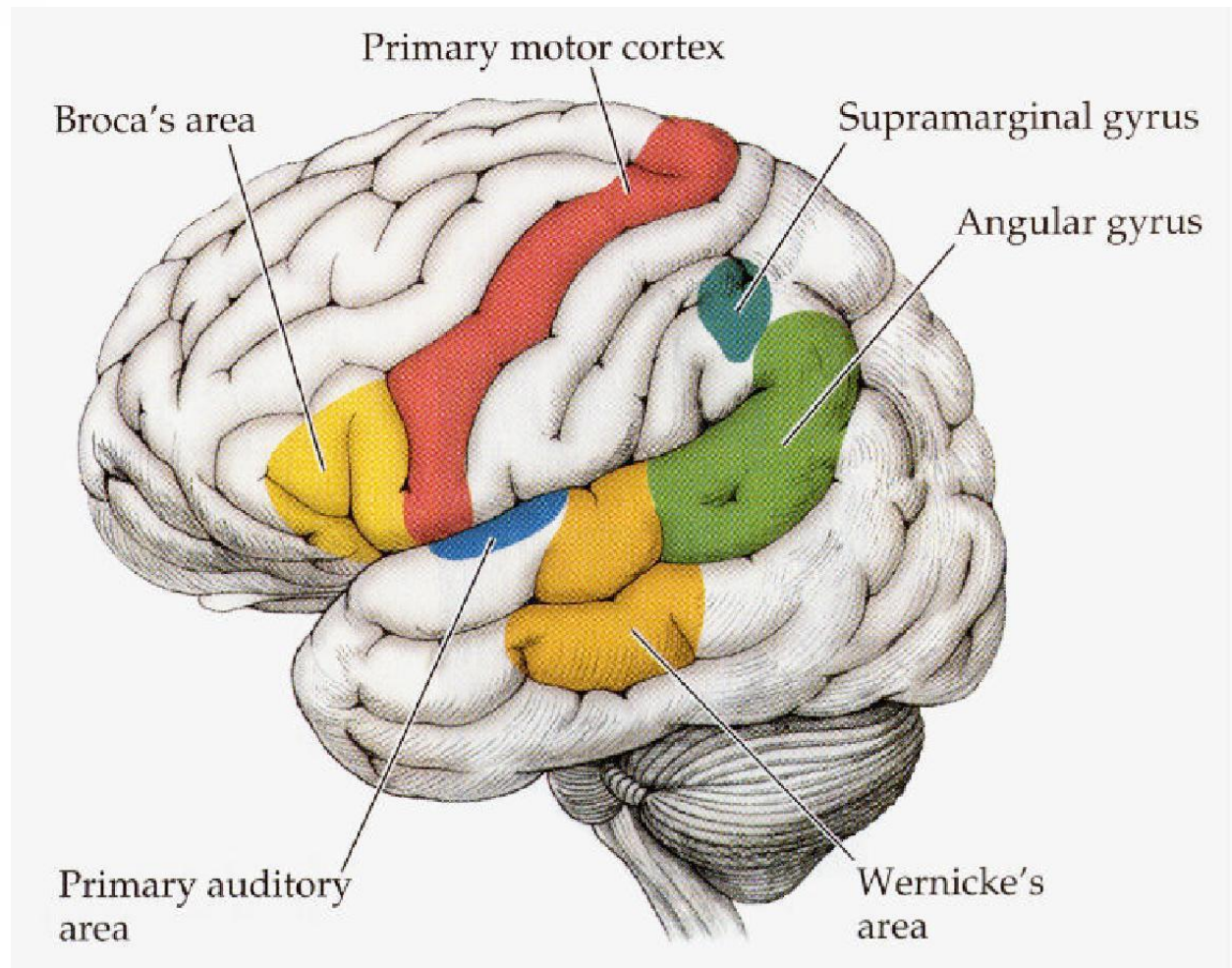
اطلاعاتی که در حال حاضر در مورد مناطق و نواحی مختلف پردازش زبان در مغز وجود دارد، حاصل تحقیقات گسترده‌ای است که در دهه ۹۰ انجام شده است. این مطالعات در ابتدا بر روی روان‌شناسی زبان صورت گرفته است و به تدریج با گذشت زمان و پیشرفت تجهیزات به سمت علوم اعصاب کاربردی و علوم اعصاب شناختی زبان رفته است.

گزارش کامل:

سخنرانی با تشکر از مسئولان برگزاری پنل و معرفی موضوع بحث آغاز گردید. سپس سخنران محترم، جناب آقای دکتر نامی این نکته را متذکر شدند که زبان مباحثی همانند فرهنگ، جغرافیا، آداب و رسوم، معنا و زمان و مکان استفاده از آن را در برمی‌گیرد، در ادامه ایشان به مبانی عصب‌شناختی در پردازش زبان به‌ویژه در افراد دوزبانه پرداختند.

شرح و مباحث اصلی سخنرانی:

در شکل زیر با توجه به ارتباط میان پروکا و ورنیکه نواحی مانند *supramarginal, angular gyrus* در درک و مهارت خواندن دلالت می‌کنند و ناحیه سبزرنگ در درک نوشتار، درک کلمات و معنای کلمه در خواندن نقش دارد. در این ناحیه *inferior-posterior praidal lobe* نواحی وجود دارد که به درک ساختار نوشتاری کمک می‌کند تا بتوانیم کلمه را از غیر کلمه تشخیص دهیم. از *primary motor cortex* برای حرکت در زبان (حرکات دست، تغییرات در صورت برای بیان مقصود) استفاده می‌شود. *Primary auditory cortex* در بخش شنیداری و پردازش آنچه شنیده می‌شود، نقش دارد.

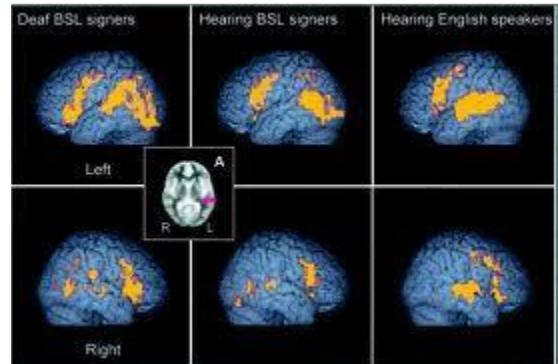

اگرچه تصویر مذکور قدیمی، ولی معتبر است. در حال حاضر مناطق بسیاری در ساختار گفتار و حافظه کلامی عملکردهای زبان شناختی در مغز در یک شبکه زبانی بزرگ فعال می‌شوند.

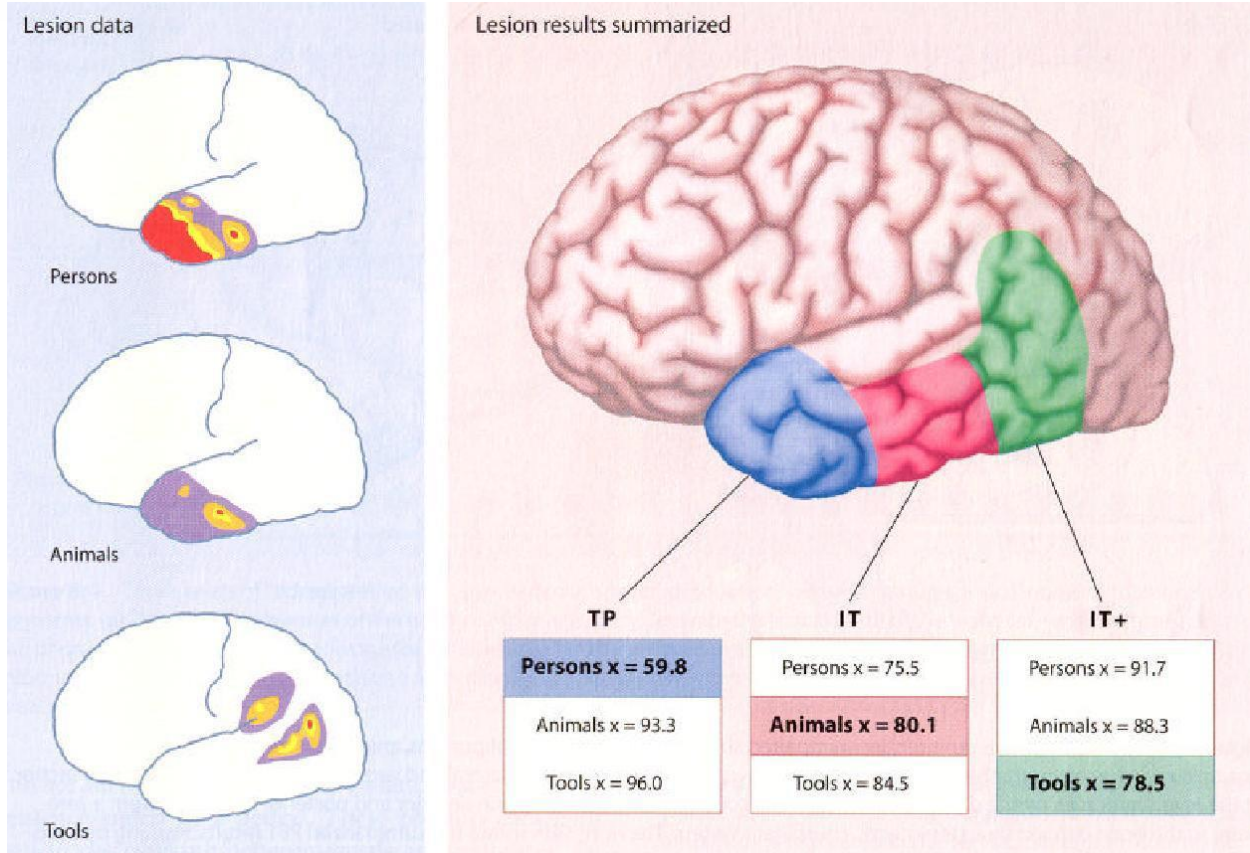
زبان اشاره و زبان گفتاری

در فرآیند زبان نواحی مختلفی فعال می‌شوند که ما هنوز توجیهی برای آن نداریم. برای مثال افرادی که ناشنوا هستند و از زبان اشاره که توسط خودشان طراحی شده استفاده می‌کنند. آن‌ها در ساختارهای زبان خود واج‌های مختلف را به صورت یک کد تعریف نموده و با اجرای آن معنا را منتقل می‌کنند. بر اساس مطالعات FMRI مشاهده کردند که فعالیت‌های مشابهی هم در افراد ناشنوا و هم در افراد شنوا در حال شکل‌گیری است؛ و در حال حاضر می‌دانیم که مکانیسم‌های نورونی زبان گفتاری و زبان اشاره باهم

یکسان هستند؛ اما هنوز نمی‌دانیم که یک فرد ناشنوای فارسی‌زبان یا انگلیسی‌زبان ... دارای الگوهای فعالیتی متفاوتی است. فعالیت‌هایی که متناظر در نیمکره غالب هستند.

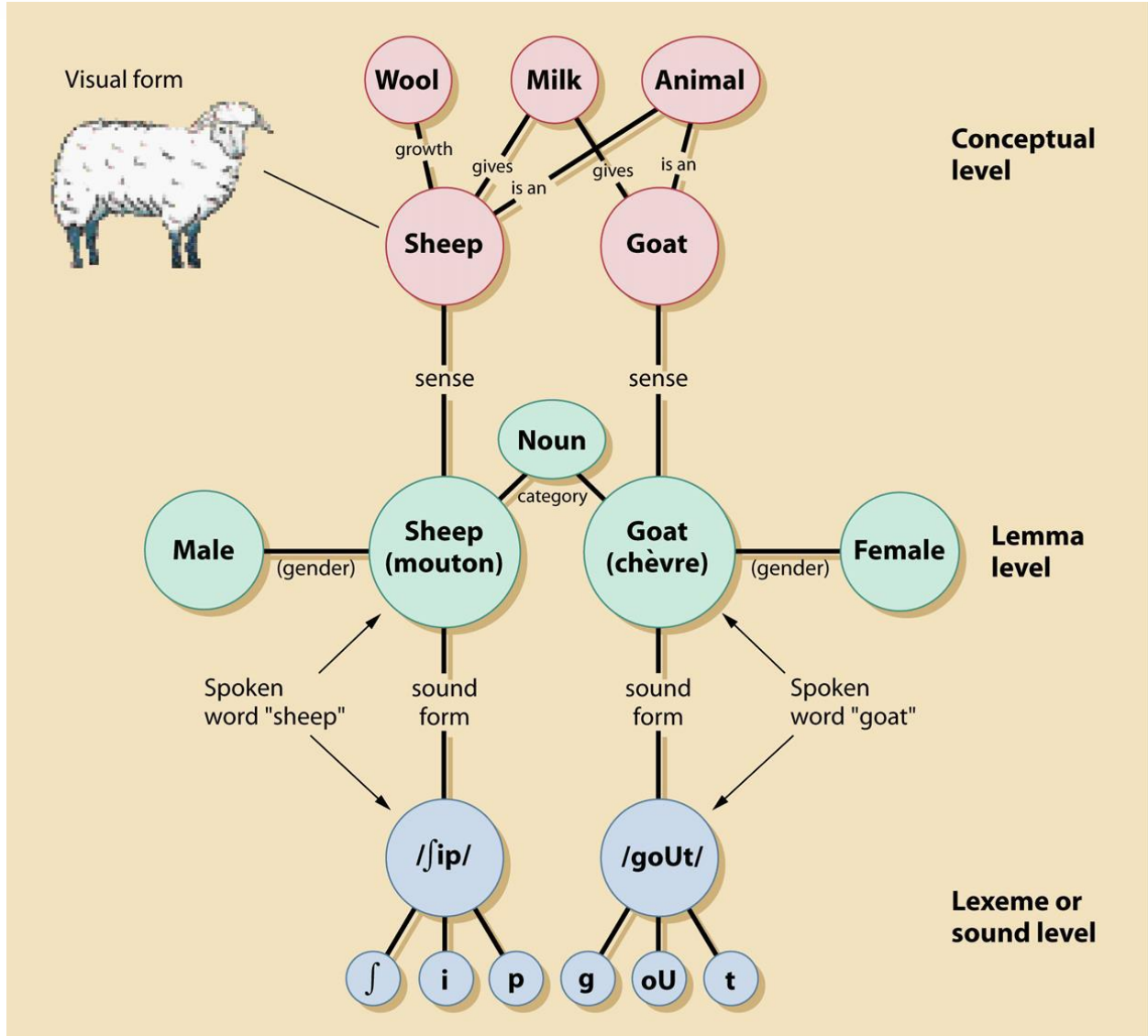

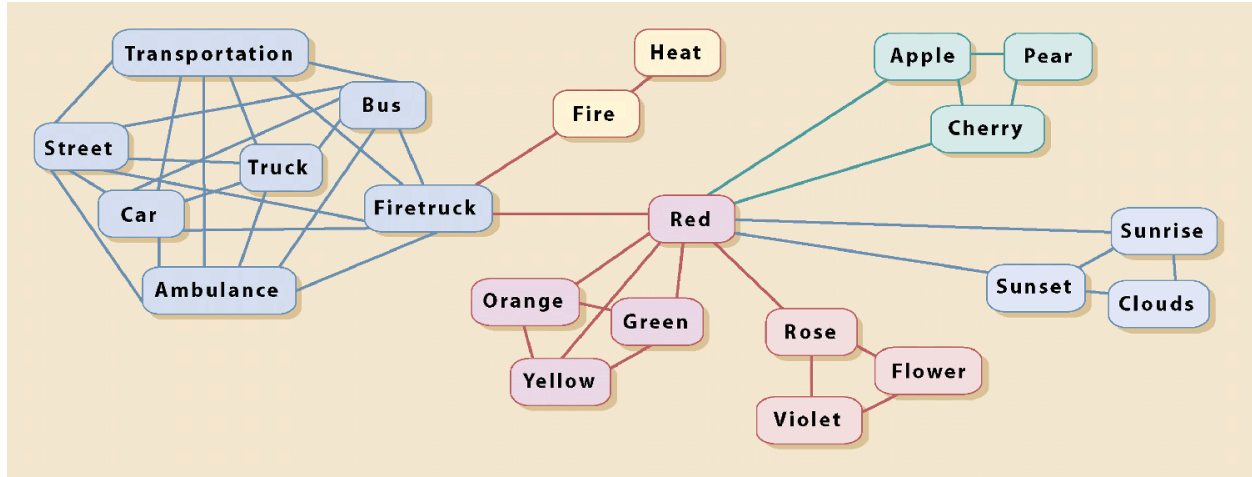
در شکل پایین، مطالعات دیداری انجام شده، افرادی که مورد مطالعه قرار گرفتند سابقه سکته و یا آسیبی در ناحیه temporal pole سمت چپ داشتند که این امر موجب اشکال در به خاطر آوردن اسامی شده است؛ و کسانی که در ناحیه IT (inferior temporal) دچار ضایعه می‌شوند در شناسایی حیوانات توانایی خود را از دست می‌دهند. لازم به ذکر است که در لوب temporal ۲ شیار و ۳ lobule وجود دارد (superior, middle, inferior temporal lobule). افرادی که در ناحیه IT+ مشکل دارند ناحیه‌ای که انتهای middle temporal است و به سمت posterior inferior praidal cortex سمت چپ گسترده می‌شود که همان نواحی supramarginal gyrus, angular gyrus اینجا قرار دارند، این افراد در به خاطر آوردن و بکار بردن اشیاء دچار آسیب می‌شوند. این ناحیه frontal temporal pole مربوط به شناسایی افراد است.

۱

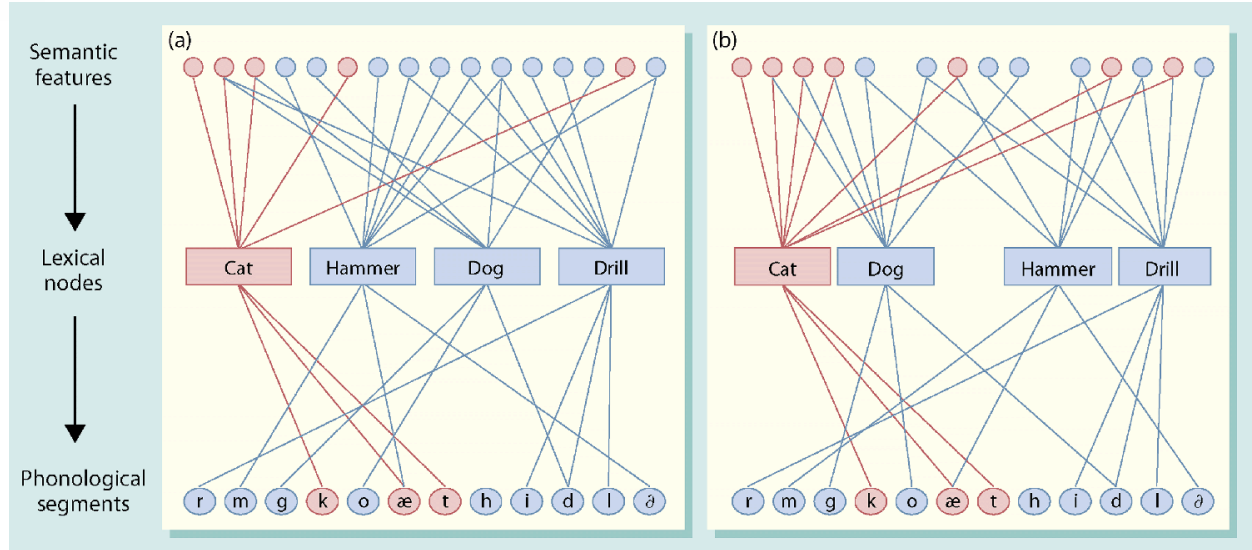
کلمه به عنوان ساختاری خام در نظر گرفته نمی شود، کلمه به همراه معنای آن، کلمه محسوب می شود در غیر این صورت ناکلمه است. کلمه برای ما یک مفهوم واژگانی است. اشکالی که در یادگیری زبان دوم صورت می گیرد این است که مفاهیمی که یک lemma دارند شکل آن کلمه یکی است اما با معانی متفاوت. در شکل زیر ما کلمه گوسفند را می بینیم و شکل آن را تجسم می کنیم و بالعکس. اگر بخواهیم در سطح مفهومی ۳ کلمه را در نظر بگیریم مثلاً پشم، شیر، حیوان، وقتی این ۳ کلمه را به هم مرتبط می کنید ناحیه ای پشت praidal cortex هست که محل تلاقی temporal praidal, occipital lobe هست؛ بنابراین به آن praidal temporal occipital junction سمت چپ گفته می شود. اینجا جایی است که کلمات به هم مرتبط شده و از توی آن، مفهوم و حافظه دیداری و گفتاری کلمه گوسفند استخراج می شود. عملاً وقتی کلمه ای را می بینیم یا می شنویم اول سطح مفهومی ما کدگذاری می شود بعد از شکل گرفتن این سطح آن کلمه برای ما کدگذاری می شود بعد هر کدام از این کلمه یک لهما و یک شکل ظاهری دارد که باعث تشخیص کلمه از نا کلمه می شود.

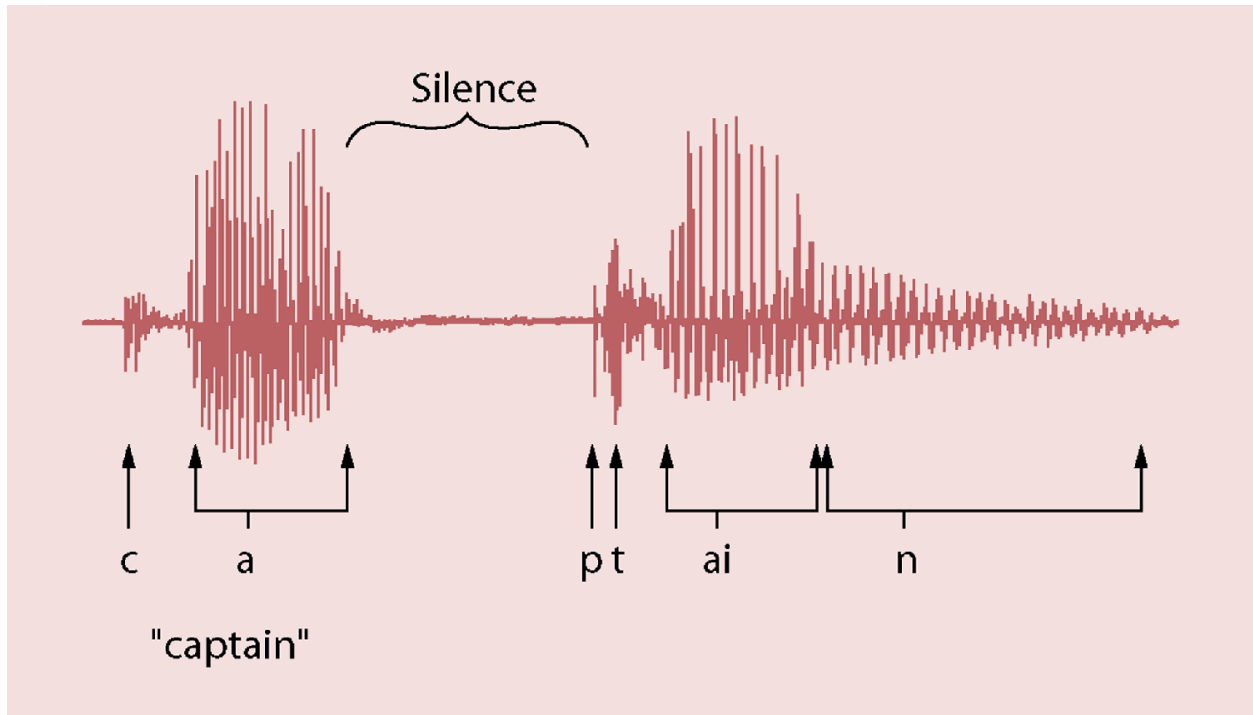

در شکل بالا از کلمه‌های مثل حمل‌ونقل به ابر می‌رسیم. ممکن است در نگاه اول به همدیگر مرتبط نباشند ولی ما برای آن شبکه معنایی داریم. این ارتباطات معنایی در زبان‌های مختلف متفاوت است و اگر بخواهیم این شبکه را برای یک‌زبان رسم کنیم معنای دقیق‌تری پیدا می‌کند ولی به‌صورت چندزبانگی تعداد یال‌ها افزایش می‌یابد.

در مطالعات pet اسکن از سال ۲۰۰۰ نقش نواحی جلویی لوب temporal یا temporal pole به خاطر آوردن اسم افراد است. افرادی که خون‌رسانی در قسمت پشتی مغزشان دچار اشکال می‌شود گرفتار anomia می‌شوند؛ اما اکنون می‌دانیم که نواحی پشتی مغز به‌تنهایی معنایی ندارد؛ بنابراین درست است که جریان در اینجا مشکل می‌شود اما مسئله اینجاست که آبشارهایی که اطلاعات را از قشر دیداری به سمت inferior temporal می‌برد، این ناحیه چستی آن چیزی را که می‌بینیم را مشخص می‌کند و praidal cortex محل آن را که کجاست معلوم می‌کند. مثال، وقتی توپی به سمت ما می‌آید به دلیل حضور فعل کنشی، در مغز این حرکت تلقی می‌شود ولی وقتی شما درخت را می‌بینید ثابت تلقی می‌شود. این فعل کنشی ناحیه‌ای در قشر دیداری از سلسله‌مراتب پردازش اطلاعات دیداری در لایه‌های مختلف در مغز این اطلاعات حرکتی را برای فهمیدن جای آن کدگذاری می‌کند. این را mpt+ یا ناحیه ۵ قشر دیداری هم گفته می‌شود. در پردازش اطلاعات دیداری ۶ لایه داریم. در مثال بالا دیدن توپ رنگ آن و اینکه چیست و کجاست همه باهم تلقی می‌شود.

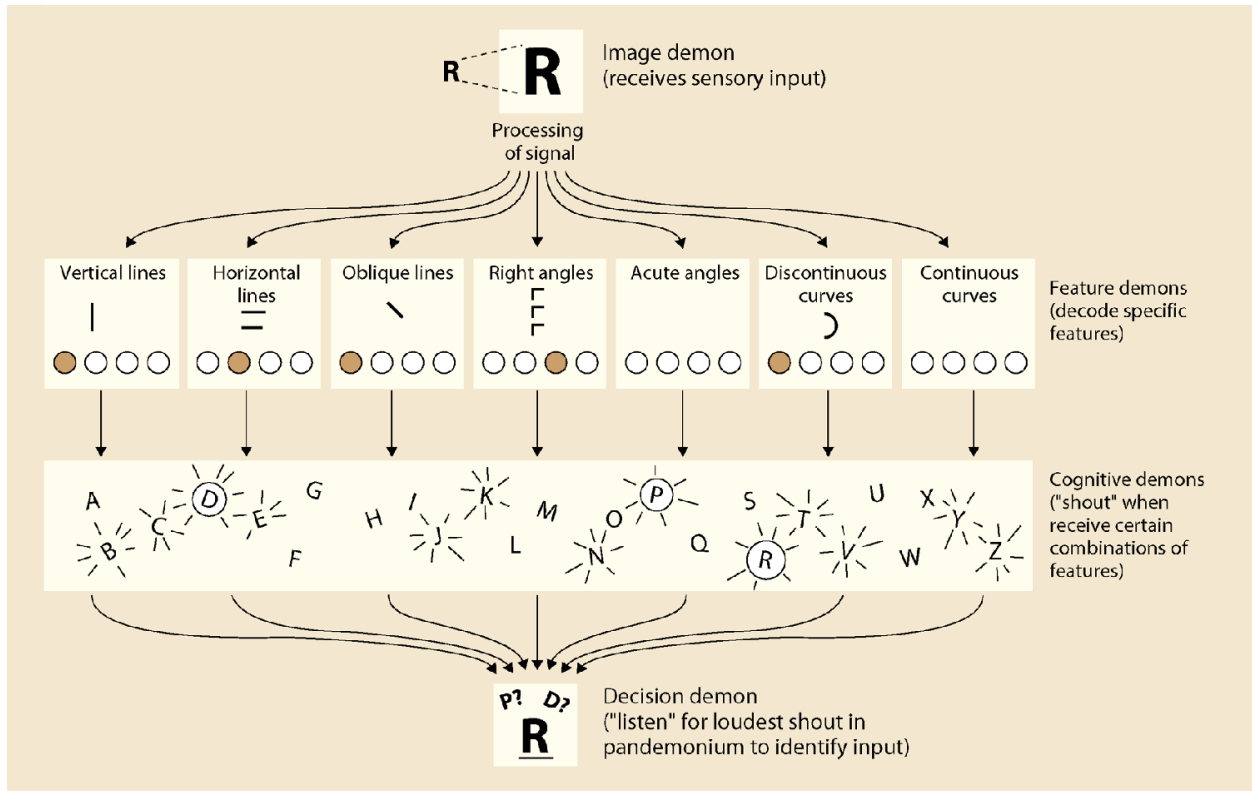

در این مدل که از سال ۲۰۰۵ شکل گرفت، ۳ لایه وجود دارد. ما میدانیم که ابزار و حیوانات در کجای مغز کدگذاری و پردازش می‌شوند. پس وقتی می‌خواهیم کلمه را پیدا کنیم در ۲ لایه مختلف آن کلمه را وارد و خارج می‌کنیم و پس‌از آن در گره واژگانی چپستی و چگونه نوشته شدن آن را پیدا می‌کنیم. اگر کلمه نوشته‌شده به زبانی باشد که فرد با آن آشنایی داشته باشد امکان کدگذاری وجود دارد در غیر این صورت هیچ کدگذاری به لحاظ گره واژگانی شکل نمی‌گیرد و تثبیت نمی‌شود؛ و وقتی کلمه‌ای تثبیت نشود حرفی نیز تثبیت نمی‌گردد به طبع آن سیناپس و مداری هم‌شکل نمی‌گیرد. وقتی کلمه‌ای شنیده می‌شود تحلیل آکوستیکی صورت می‌گیرد. آکوستیک به سمت قشر شنیداری primary و بعد association auditory cortex و phonological input پس‌از آن فعالیت auditory word form. بدین معنی که کلمه سگ را می‌شنوید و این کلمه در یک قالب مشخص در سطح lemma و واژگان شکل می‌گیرد و انتخاب کلمات صورت می‌گیرد. Visual word form هم به همین صورت بعد از آنکه orthographic input code را دریافت کردید بر اساس این lemma فعال می‌شود و کلمه، مفهوم شکل می‌گیرد. این سیستم مفهومی باعث درک کلام می‌شود. این سیستم زمانی کار می‌کند که تمامی ساختارهای زبان از زیربومی، نوا، سطح lemma سطح واژگان، واژگان ذهنی در سطح آوایی و نوشتاری، همه در کنار هم قرار گیرند؛ و درک صورت می‌گیرد.

در این شکل به اهمیت تلفظ می پردازیم. در اتصال حروف صدادار و بی صدا وقتی phonogram گرفته می شود سکوتی در حد میلی ثانیه مشاهده می شود مثلاً کلمه captain در یکجا تکیه بر روی سیلاب اول است و بعد بین دو سیلاب یک سکوت کوچک وجود دارد. برای تغییر اشتباهات تلفظی، تلفظ درست را جایگزین می نماییم و تمرین می کنیم تا سیناپس جدید شکل گیرد و سیناپس قدیمی از بین برود.

وجه تمایز حرفی مانند R با P,d در چیست؟ خطوطی عمودی، افقی، اریب در هر حرف موجود است که مخصوص آن حرف روشن می شود و در کنار هم برای تشخیص حرف قرار می گیرند. ما feature demon داریم که مغز ما این خطوط درهم ریخته را کدگذاری کند و این demon ها را استخراج و بر اساس آن به شبیه ترین حرف مورد نظر برسد. همان طور که در شکل صفحه بعد نشان داده شده مدل pandemonium از سال ۲۰۱۰ در زبانها و نوشتارهای مختلف مورد توجه قرار گرفت. بر اساس این مدل، مغز، مؤلفه های هندسی مورد نظر را از تصویر استخراج و بزرگ نمایی می کند و بقیه را حذف می کند و درجایی در decision demon رقابتی به منظور پیدا شدن حرف مورد نظر که آیا R,d است، انجام می شود. چپستی و چگونگی رمزگذاری یک حرف در ۳ لایه، feature demon, cognitive demon, decision demon انجام می شود.

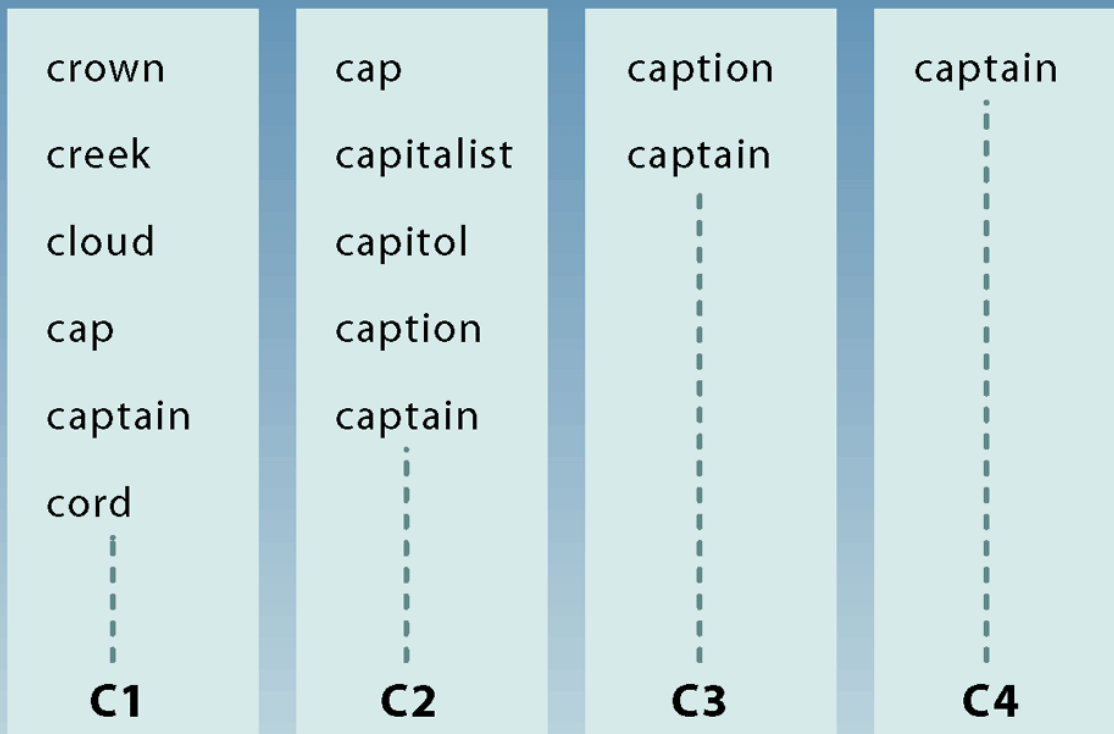
برای تشخیص کلمه در مغز شبکه وجود دارد. کد اول، کلمه با حرف C شروع می شود ۶ کلمه نوشته شد. کد دوم حروف بعدی ap است مواردی حذف شده و کلمه جدید اضافه می شود. در کد سوم کلمه با n تمام می شود دوباره موارد دیگر خارج می گردد و در پایان جمله " کشتی را هدایت می کند" باعث پیدا شدن کلمه مورد نظر می شود. (شکل صفحه بعد).

Context:

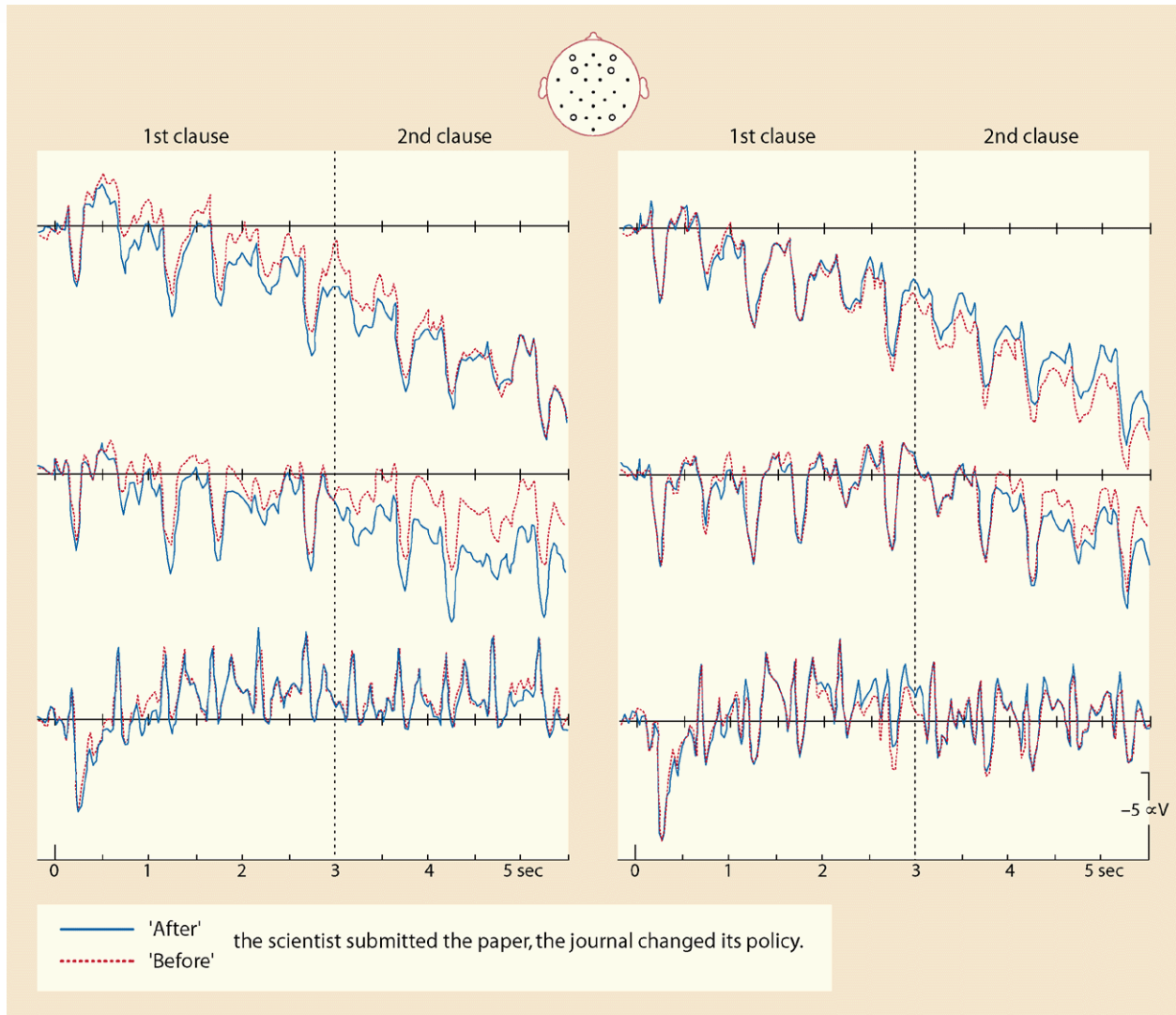
They always obeyed their...

Input:

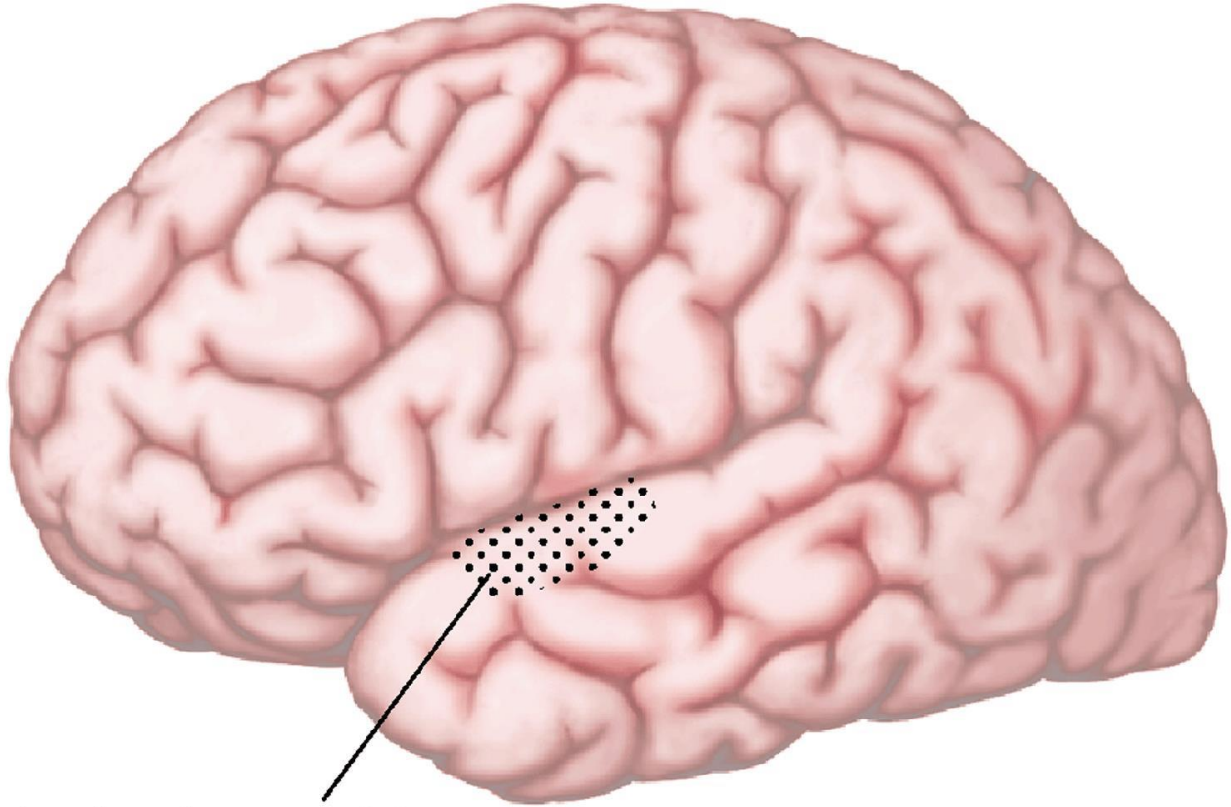
/c/ /a/ /p/ /t/ /a/ /i/ /n/

Time

در تصویر بالا، ۲ جمله به فرد نشان داده می‌شود. زمانی که جمله اول با کلمه **before** شروع می‌شود امواج منفی بیشتر ایجاد می‌شود اما وقتی جمله با کلمه **after** شروع می‌شود این امواج منفی کمتر ایجاد می‌گردد. این ۲ جمله در سطوح نحوی واژگانی و معنا و بار معنایی که این جملات در مغز ما ایجاد می‌کند فقط با تغییر یک کلمه، موجب ایجاد خروجی معنایی متفاوتی در مناطقی که در تصویر دیده می‌شود، می‌گردد. این نواحی *fronto parietal, occipito parietal* در همان مسیر اولیه شنیداری گفتاری ماست.

Lesion in area 22

این ناحیه anterior superior temporal cortex و ناحیه inferior anterior frontal lobule (بروکا ۲۲). اگر در این ناحیه ضایعه‌ای داشته باشیم نه تنها در تولید گفتار (pragmatics) اختلال ایجاد می‌شود بلکه در پردازش زبان و پردازش نحوی نیز فرد دچار مشکل می‌گردد. این موضوع ما را به سمت اهمیت شبکه زبانی سوق می‌دهد.

در مطالعه ERP که در زبان آلمانی بر روی دوزبان‌های آلمانی-انگلیسی انجام گرفته است، به فرد ۲ تصویر نشان داده شده و آن‌ها باید کلمه‌ای که با **b** شروع می‌شد را با فشار دادن کلید **go** و کلمه دیگر را که با آن حرف شروع نمی‌شود با فشار کلید **no go** انجام می‌دادند. در مرحله بعد کلمات به صورت آلمانی-انگلیسی و در مرحله آخر کلمه در زبان آلمانی با حرف موردنظر و در زبان انگلیسی با حرف موردنظر شروع می‌شد کلید را فشار می‌دادند. این افراد به طور مداوم در حال تغییر زبانی بودند. این تغییر در ناحیه **basal ganglia** که بافت مخطط دارند در حال انجام است. زبان اول به نواحی **subcortical** یعنی همان نواحی مخطط وابسته است. در زبان دوم ترجمه صورت می‌گیرد که به مرور زمان به وسیله همین نواحی پردازش می‌شود.

اگر فردی دچار سکتة مغزی شود و زبان دوم را در حدود ۸۰٪ یاد گرفته باشد، احتمال از دست دادن کدام زبان بیشتر است؟ زبان دوم در نواحی **cortical** پردازش می‌شود و پس از سال‌ها آموزش و استفاده از آن پردازش زبان دوم به سطح **subcortical** می‌رود و آسیب کمتری می‌بیند. اگر فردی اطلاعات زبان اول خود را در مواجهه با سکتة از دست بدهد، از زبان دومی که حفظ شده

استفاده می‌کند به این صورت که مسیرهایی که قبلاً عمل مهار را انجام می‌دادند برداشته می‌شوند و فرد از زبان دوم خود بهره می‌برد.

Published online: June 30, 2019

Original Research

Electrophysiological modulation and cognitive-verbal enhancement by multi-session Broca's stimulation: a quantitative EEG transcranial direct current stimulation based investigation

Zahra Kheradmand Saadi^{1,2,3}, Mahboobeh Saadat¹, Ali-Mohammad Kamali^{2,3,4}, Seyedeh-Saeedeh Yahyavi^{2,3,4} and Mohammad Nami^{2,3,4,5,*}

¹Department of Foreign Languages and Linguistics, Shiraz University, Shiraz, 7194685115, Iran

²DANA Brain Health Institute, Iranian Neuroscience Society, Fars Chapter, Shiraz, 7183611557, Iran

³Neuroscience Laboratory-NSL (Brain, Cognition and Behavior), Department of Neuroscience, School of Advanced Medical Sciences and Technologies, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, 7184737798, Iran

⁴Department of Neuroscience, School of Advanced Medical Sciences and Technologies, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, 7184737798, Iran

⁵Academy of Health, Senses Cultural Foundation, Sacramento, CA, 95826, USA

*Correspondence: torabinami@sums.ac.ir (Mohammad Nami)

DOI: 10.31083/j.jin.2019.02.159

This is an open access article under the CC BY 4.0 license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)